

ALEGETORUL LIBER

Pretul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe săptăm. lună 7 L 50 b. ab în străinătate se adaugă costul transportului.
Pentru anunțurile, 20 banii linie.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VENERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ienit. In districte la dd. Corespondenți. În străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refuză.

4,000 EXEMPLAR

Duminică la 17 August curent la 7 ore și jumătate sâra.

INTRUNIRE PUBLICA ELECTORALE

în localul Alegătorului Liber strada Biserica Ienit No. 4

Alegătorii colegiului III de Ilfov sunt invitați la această intrunire, unde este a se lăua o decisiune privitor la alegerea de la 21 curent.

București, 17 August 1875.

Ministerul n'a îndrăsnit să convocă și pe alegătorii colegiului I de Ilfov, după cum era datoria sa, din momentul unde d. G. Vernescu a demisionat. El a crezut că pericolul va fi mai mic pentru densusul de către va convoca numai pe alegătorii colegiului III. Acest colegiu al Capitalei este convoiat pentru ziua de 21 August viitor.

Care este datoria alegătorilor în situația presintă, și ce așe e de făcut? Eta cestiunea ce ni se impune astăzi.

In drept, colegiul III a trâns de deputați pe dd. Stătescu, Fleva, Oprănu, Cămpineni, Danieleni și Becheni. Cameră ne-admitând ca deputați pe adverașii aleșii ai Bucureștilor, recunoșcând din contră ca buni aleși pe candidații bandelor de băteușii ministeriali, unii ar putea să credă că orașul ar trebui astăzi să se abțină.

Un asemenea raționament ar fi ucidător. Desea ministerul ar exprime gândul său, el ar arăta că doresce ca opoziția să se abțină, fiind că acăstă i-ar da ocazia să dică: «Nu văd credut că mai tări! Nu sunteți cei mai tări!»

Constatăm cu placere că nici-o-dată orașul nu ni s'a părut că simte mai mult necesitatea luptei. Lupta este vieta: când poporul se părăsește pe sine însuși, el merita de a fi tiranisat, de a fi ucis.

Trebue să luptăm cu toții. Invităm de către pe toți a se întâlni Duminică sâra la ora 7¹/₂, în localul acestui său. Ne vom înțelege cu toții asupra candidaților opoziției.

Trebue să trămitem în Cameră un om care să nu pactiseze cu corupția, care să aibă sarcina de a reaminti Crawfisilor drepturile națiunii, care să le dică din nou că ei nu sunt aleșii țării și că reu și fără-cale usură fotoliul legislatorului.

Să nu uităm niciodată vorba d-lui Rosetti: «La scaune, Români!» Moralitatea națiunii, prin întrunirile publice, prin alegători, prin subsemnarea programelor, prin demisiunea deputaților, prin protesturile în contra legilor ucidătoare ale industriei, comerțului și agriculturii votate de Cameră, a dat numeroase loviri ministerului. — A fost

silit regimul să se acopere de rușine; a fost constrins pentru a triușa să alegă băteușii în alegeri. Trebuie din nou să luptăm. Nu într-o zi se obține victoria; victoria nu este de căt rezultatul unui bun plan, rezultatul silintelor de totă ziua.

Din doar ună: său ministerul se va mulțumi cu mișloce legale, său va desfășura erășii puterea bătelor. În primul cas, victoria este sigură, de către totă lumea și va face datoria, de către nimeni nu se va abține. În cel-l-alt cas, vom avea să înregistrem o ilegalitate mai mult din partea guvernului. Si chiar de către victoria în alegeri va fi a lor prin astfel de mișloce, atât mai reu pentru densusul: fiecare ministru de sigur, după ultimele alegeri, și-a dispus în fundul inimii vorba cunoscută: «Înă o asemenea victorie, și suntem perduți!» Mișelia se bucură de astfel de succese, de către nu trebuie decât puțină gândire pentru a recunoaște că un partid este foarte slab când ajunge la întrebunțării asemenei mișloce.

Deci la vot! la vot! pentru că Capitala României să dea o nouă palmă ministerului ebreofil, ministerului care a trădat interesele țării!

La vot! căci fără trudă nu este bândă!

La vot! căci votul este o datoria, și este culpabil cel ce nu și face datoria!

La vot! căci abținerea e morțea!

La vot! căci numai împingând ministerul din toate pozițiunile săle vom reuși să-l da afară!

La vot! căci nu trebuie să permitem unor culpabili să se juca cu legea, nu trebuie să ne depărtăm din luptă și să lasăm pe nelegiușii a reintra cu încetul în lege!

La vot, comercianți! căci sunteți sacrificiați evreilor!

La vot, avocați! căci legea este călcată în picioare!

La vot, profesori! căci ministerul este întunericul!

La vot, țărani! căci agricultura noastră este sacrificata intereselor nemțesci!

La vot toți români, căci nu este aci cestiune de mai multă său mai puțină libertate, ci de a se sci de către vom avea dreptul de a mai fi români, de a se sci de către nu suntem viitorii supuși a lui Franz-Josef, guvernat timpurale de ministrul delegat de la Viena și Berlin, Catargi, Boerescu și compănia.

Venite de către cu toții Duminică sâra, înțelegându-vă între voi în fie-care coloare, și în ziua alegerii, tarzi de dreptul nostru, să mergem cu liniște și fără frică, să depunem votul nostru pentru a

părarea Constituției, a autonomiei, a nemului nostru!

Era, în ziua de 16 August, să a deschis anul judiciar al tuturor Curților și Tribunalelor din țara. Solemnitatea era menită să fie interesantă. Era pentru că cuvenit un public numeros se adunase, atât la Curtea de Apel, cât și la cea de Casăjune, pentru a audii discursurile de deschidere ce aveau să se pronunțe cu această ocazie.

Cu toate acestea așteptarea a fost ore cum înșelată. Ambii procurori generali erau absenți, și alții membri ai parchetului au fost înșarcinați să le fie locul.

La curtea de Casăjune, d. procurorul de secțiune Filiș a avut misiunea să citească un discurs compus de d. Vioreanu. Nu avem intenție de a analiza pentru moment acel discurs; vom face același lucru cu o altă ocazie. Ceea ce ținem să spunem este că impresiunea ce ne-a făcut a fost din cele mai reci. Nici o idee, nici o considerație finală, nici un punct de vedere grandios nu am putut discerne într-însul. Începutul este din cele mai pompöse și promite mult; însă, când autorul intră în materie, o face cu o bruscetă aşa de mare, încât auditorul nepregătit simte impresiunea unui om care pe neașteptate să ar lovi cu capul de un zid de petră. Este lesne de vedut că d. Vioreanu și-a scris înțeiu material despre care voea să trateze și în urmă și a înădit, la început, căteva fraze umflătore care produc cel mai discordant efect cu ceea ce vine după ele. Această lucru vom spune și despre perorație. Această perorație care ar trebui să aibă proporția celor ce precedă, se traduce, sub pana, d-lui procuror General al Curții de Casăjune, prin simpla fraza: Am dispus!

Răspunsul d-lui Caligari este cu mult superior și a avut darul să tempereze oarecum recela produsă de cel care îl precedase.

La curtea de Apel, anul judiciar a fost deschis prin un discurs al d-lui procuror de secțiune Săndulescu-Nanovă, nu asupra art. 22 din Constituție.

Aflăm cu părere de reu că d. Mihail Kogălniceanu și-a stropit un brațul la băile de la Karlsbad. Accidentul s-a întâmplat astfel: Pe când se află resemnat de umbrelă, convorbind cu unul din amicii săi, bastonul alunecând dupe toară să spart, și în cădere d-lui Kogălniceanu pe brațul care susținea umbrelă, osul a fost fracturat în două locuri. Acum d-sa se află în cură medicală la Viena.

Electiunile trecute au oferit un spectacol idios. Guvernul inconjurat de totă forța de care dispune, și întărit de bănde imbatătate de vin și de impunitate, a gonit și batut, și schilodit pe ce-

tațenii cărău voit să useze de dreptul cel mare pe care le acordă Constituția, dreptul de votare. Omenii cei mai pacinici au fost însărcinăți, scărbiți. În orărea ce au resimțit, ei au desprețuit și pe guvern, care întrebunță asemenea mijloce, și pe candidații lui, cari se prezintă sub nisice asemenea triste așpică. În mijlocul acestei munci blamabile, ministerul orbit de pasiunea reușitei, nu putea să vede întrăga opinione publică fugând de densusul rușinat, și fugând cu aceași putere cu care regimul se ducea, pe ne-relușate, în brațele desprețui și al rușinei. Capitala României a fost oglindă în care s-au rescris toate atrocitățile, toate crimele, toate infamiele ce se petrecuseră în țara. Bucureștiul a vedut în mijlocul său pe frauduloși deputați din dăbul Mitropoliei; și ce este mai dureros, națiunea a privit pe această ordă de ființe fără rușine, disputându-se, sfesiindu-se pentru a vinde străinutui avut, și sortă țerei chiar.

Reul imens ce a rezultat din trecutele alegeri este incontestabil. Întrăga presă independentă l-a semnalat, și fiecare cetățean în parte l-a simțit, să il va simți în curând. Un reu capital, un reu adeneu înrădăcinat este sorgintea lui. A l semnalat numai, este a răpi dupe buza fiecăruia un adevăr pe care consciunția tuturor se va grăbi să-l revendice. Nu toți au fost patrunși de sentimentul datoriei; nu toți au pus mai presus de orice considerație personală interesul cel mare al națiunii. Cea mai mare parte a alegătorilor s-au abținut de la vot. Un mic număr și-a făcut datoria, și din acesta o jumătate numai au privit cu curaj și abnegare pe bande și pe administrație complice care le amintă persoana și avere. Întrebău-să-ănsă acești cetățeni ce au întempiat în energica lor resoluție? Acei care luptă afară din lege, luptă în mijlocul unei temeri care numai atunci se schimbă în eroism când înțelesc în fața cărău cetățenii cu neîncredere în dreptul care îl însoțește. Când însă ei au de adversari oameni deci și oțeliți în lege, pretenții eroi devin fricoși, fricoșii devin lași, și ei sfârșesc prin a se face chiar vîndătorii aceluia pe care, în nebuna lor betie, juraseră cu puțin mai multe să-l servescă.

Trecutul este o lectiune amară pentru cetățenii alegători, pentru ei toți, care, divisați în atâta pilcuri separate căte și interesele ce le erau amenințate, nu s-au grupat, ci, cu nepăsarea cea mai culpabile, au lăsat regimul grijea de a face, împreună cu bande și creațurile săle, electiunile. De aci rezultul că, orice se nășcocea pe dăbul Mi-

tropoliei, se pretindea dictat de interesul real al țării. Când vre-o voce patriotică, când vre-un adevărat reprezentant al națiunii se rădica dupe bâncile Camerei luate cu asalt de mandatarii frauduloși, în contra fără-de-legilor, impositelor sdrobitore, vândării chiar cu care s'a acoperit întrăga Românie, guvernul se năpustea asupra' i, și năbușia protestarea vociferând : Téra woesce ! Astfel de cinci ani consecutivi asistăm cu totii la cel mai trist spectacol.

Nu voim să facem imputare nimănui, fiind că mai toți suntem egal greșiti. Semnalăm numai un rău mare de care trebuie să ne curățam, un rău pe care trebuie să-l lăsăm podobă acelora ce nu-i iubesc Patria. De acum înainte să nu părăsim nică o ocasiune în care să arătăm guvernului care stă la putere, or care va fi el, ce credem noi de densus. Mijlocul cel mai eficace de a-i semnala această credință, sunt mai cu seamă alegerile. Or cărării numărul deputaților de ales, să nu dicem: de ce să luptăm spre a alege cece său cinci-spre-dece mandatari, când imensa majoritate este a ministerului ? La ce ne va folosi această protestare ? Acest raționament este un raționament greșit. El are două părți rele. Pe lungă aceia care am semnalat-o, că nu facem cunoșcut guvernului multămirea său nemultămirea, increderea său neîncredere ce avem într'ensul, lipsim, în același timp, valul capetelor plecate din dălu Mitropoliei de un zăgaz puternic. Cinci deputați, adevărați reprezentanți ai Națiunii, în Parlamentul francez, au descoperit lumei întregi abusurile cele mai desfrinate, au ținut în esec dominația cea mai arbitrarie ce a existat vre-o dată, și au terminat prin a ucide în opinione publică și pe Napoleon III și pe întrăga sea partidă.

Așea dără viitorile alegeri parțiale, în ajunul căror ne găsim astă-dăi, sunt încă o ocasiune cu care să probăm că voim să rupeam cu un trecut funest, că voim să ne emancipăm de sub tutela bandelor și a administrației. Ele ne vor mai procura mijlocul de a areța consilierilor intimi ai Domitorului, și chiar M. S. Principelui Carol, că téra nu este reprezentată în acea falsă adunare din dălu Mitropoliei, mandatara ministrilor, ci în puținele persoane pe cără o voință decisă, fermă și liberă de considerațiunile puerile de cără ne-a uinsă însătmântat până acum, le va trămite în Camera. Făcând astfel, usăm prin noi înșine de dreptul de votare pe care ni'l garantază Constituția, și ne achităm, în același timp, și de o datorie sacră ce avem către téra.

Citim în diarul francez *Europa Orientală* :

Diarele române din opoziție au reprodat cestiunile ce ne-am crezut în drept să adresăm guvernului; însă acesta s'a crezut în drept să nu răspundă. Cine tace consumte. Putem dără să considerăm ca dobândite primele puncte ale discuției și să continuăm

apreciațiunea noastră asupra ultimelor documente schimbate cu ocasiunea convențiunii comerciale.

Am ăsă că era imposibil de a să se sămă într'un mod exact de importație din cauza fraudelor, falselor declarații și contrabandei organizată pe un așa de mare pișor pe frunțarile nordului și ostului. Etă ce dice asupra acestui punct principale Ghica, agent diplomatic al României la Constantinopol, în memorandum său :

„Modul de taxăriune a mărfurilor la vamă a fost și este încă defectuos în România, căci această taxăriune se face numai după valoare, ceea ce dă nascere la multe fraude din partea aducătorilor săi a celor cărăi, trecând la vamă, fac declarății cu mult mai inferioare realității, și asemenea la diferite abuzuri și acte arbitrării din partea impiegărilor prepusi la vamă.“

Puțin mai jos agentul român afirmă că guvernul său este dispus să reducă de 10 până la 15 % taxele cărăi lovesc mărfurile cărăi nău similarelor lor printre produsurile române. Prin urmare, nefind alte produsuri române decât grânele și petrolul, totuști produsele fabricate din streinătate vor plăti taxe nenseminate.

„Vinurile noastre, dice Memorandum principelui Ghica, sunt lovite la frunțarile streine de taxe așa de mari încât echivalență cu o adevărată proibitione. Diu în care taxele cărăi lovesc vinurile noastre în streinătate vor fi micșorate, vom fi fericiți de a rădica proibitionea asupra importației vinurilor strene, și de a admite, pe baza unui tratat închis la directamente cu noi, taxe moderate său pote chiar liberul schimb al vinurilor.

Cu totă această declarăție, guvernul român a lăsat, prin convențiunea închisă cu Austro-Ungaria, intrarea liberă în România vinurilor ungurești, când vinurile române sunt lovite la căteva legăuri de frunțarile « de taxe așa de mari încât echivalență cu o adevărată proibitione ».

Regăsim sub condeiul principelui Ghica o frasă a comitelui Andrassy, care probă că data mai mult imprudență guvernului actual și ușurință cu care el sacrifică un drept „ceva fi dificil de a-i contesta“, pentru placerea de a face un aranjament ce totă lumea îi contestă.

„După dreptul giților, fiă-care națune are facultatea de a stabili, de a rădica, său de a cobori tarifele drepturilor de vamă, și chiar de a proiba importația său exportația unei mărfuri. Vama constituie prin urmare un drept de administrație interioară. România tot-de-ună a exercitat acest drept : acesta este un fapt ce va fi dificil de a contesta.“

Dér să lăsăm acest Memorandum puțin important în totalul lui și să reluăm cursul întrebărilor noastre.

1. Guvernul a avut ore cunoștință despre nota lordului Derby la Sirele H. Elliot, cu data de 14 Octombrie 1874, în care este ăsă că „décă vreuna din mărele puteri nu ar respecta stipulația tractatului din Paris relative la autoritatea Portei în Principate, acest eveniment ar putea da nascere la cele mai seriouse complicații ?“ Décă da, cum nu s'a temut el de acele complicații ; cum a putut să închidă urechia la consiliurile neinteresante ale Engliterei și ale Franciei ?

2. Guvernul a văzut ore în aceeași circulă că lordul Derby cere ca bariere să fie ridicate „contra agitației“ în vederea independenței politice puse în joc într'un mod așa de neopportun de principalele Carol și de consiliarii lui ?

3. Guvernul a avut ore cunoștință de o nota a lordului Derby către Sirele H. Elliot cu data de 8 Octombrie 1874 în care purtarea guvernului român este taxată de infrastructura flăgrantă la tractatul din Paris și tendința sa calificată de revoluționar ? Cum se face că

după această guvernul se pretinde sprijinit de cabinetele străine cărăi, după spusa lui, cea mai mare incredere în « politica conservativă și pacifică a cabinetului ?»

Asta-ăi este un fapt netăgăduabil că această politică este calificată de revoluționar de capul Foreign-Oficiului, care asigură că ea nu poate conduce la alt rezultat de cat acela de « a da nascere celor mai seriose complicații !»

4. Guvernul, făcând să se voteze în privaști aproape cu forță, de o Cameră la devotjunea lui, convențiunea comercială cu Austro-Ungaria, avea ore cunoștință de această opiniune formale a lordului Derby ?

„S-ar părea că puterile au pierdut din vedere că un tractat de comerț încheiat directamente cu Principatele este, mai ales în fața protestației Portei, un act ilegal, lipsit de ori-ce valoare, cătuș de puțin obligatoriu pentru suzeran său pentru înseși Principate.“

5. Cand guvernul, lăsând la o parte partea politică a cestiunii, justifică convențiunea închisă prin avantajele economice ce pretinde că a obținut, nu primesc el ore o demisie de la lordul Derby cand nobilul lord răspunde ?

„Cele trei puteri basăză dorința lor de a încheia tractate de comerț cu Principatele pe pretextul intereselor lor materiale și pe poziția ei a celor provincii. Dér Póta oferă de a da concursul ei la introducția ori-cărui aranjament special ce Principatele vor judeca necesarul pentru dezvoltarea comerțului lor internațional.“

In adevăr, violând tractatele, nu s'a obținut nimic mai mult de căt s-ar fi obținut cu concursul Portei.

6. Cand d. V. Boerescu pune înainte favorile acordate Kedivului, nu scie ore să se prefere că nu scie răspunsul indirect ce l-a fost dat de ministru afacerilor străine din Marea Britanie ?

„Căt despre concesiunile făcute Kedivului din Egipt și cărăi par a fi invocate în favorul pretenționilor Principatelor, Musurus-Paşa a făcut să se observe că nu era comparație între aceste două casuri. Autonomia administrativă a Principatelor a fost determinată în mod definitiv prin dispoziția unor acte internaționale, cără nu se poate face modificării fără consimțimēntul puterilor contractante, pe cind organizația administrativă a Egiptului este basată pe legile Imperiului, și ori-ce modificării reclamă emană exclusivmente de la autoritatea Sultanului ; afară de aceasta, concesiunile la cără se face aluziune și a fost sanctionate de un firman imperial. Trebuie asemenea să ne aducem aminte că Egiptul este o provincie a cărei populație este devotată Sultanului, și al cărei guvern administrativ n'a permis nică o-data infracțiuni firmelor imperiale și a meritat prin urmare întrăgă încrederea guvernului imperial.“

Turcia din partea ei a făcut să se observe în mod fără judicioș că respectase cu multă lealitate dispozițiunile conținute în tractate și că era în drept de a se aștepta că puterile să fie asemenea doritorie de a le observa din parte-le. Austria așa de grăbită astă-dăi de a interveni în Herzegovina și de a întări autoritatea Turciei, a fost cu totă acestea prima a incarajia România a viola tractatele.

7. Austria nu este ea asemenea cea din anii care tratăza pe România ca pe o provincie vasală, neputând să încheie de căt aranjamente comerciale lipsite de ori-ce caracter politic ? (Sa se vădă instrucțiunile comitelui Zichi).

8. Guvernul, când afirma Camerilor că cele trei Curți de la Nord erau gata să încheie tractate, cunoștea el ore nota lordului Derby către lordul Odo Russel, cu data de 10 Noembrie 1874, care i-dă cea mai formală desmîntire și dovedește ană o-data, și aproape în mod oficial, că singura Austria a avut ideea de a tracta și de a tracta direct,

fiind că ea dă o mare importanță acestei afaceri ?

„Ambasadorele german, dice nota lordului Derby, a venit să mă vădă astă-dăi, și conform dorinței principelui de Bismarck după că mi-a spus, mi-a dat explicația liniei de purtare adoptată de guvernul său asupra cestiunii tractelor de comerț.“

„Escuința sa mă a asigurat că Germania nu dă nici nu va da cea mai mică incuarare planurilor ce guvernul român ar putea să formeze pentru a aduce separația Principatelor de Imperiul turc.“

„Nu era nici dorința guvernului său de a lăua vre-o măsură care ar putea să aducă vătămare pozițiunii asigurate de tractatele cu Turcia. Cestiunea astă-dăi în discuție nu afectă într-un mod practic nici un interes german ; ceea ce a angajat pe guvernul său a se ocupa de densus a fost în parte dorința de a sprijini guvernul austriac în care acesta da o mare importanță, și în parte asemenea dorința de a impiedica complicații ulterioare care ar putea să se ridice, dacă n-ar putea se sosesc la un aranjament și care natură. El credea că Póta era dispus să trateze cestiunea cu un spirit conciliant, și décă nu se întâmplă astfel, nu ar fi dificil de a ajunge la un regulament. Principele Bismarck, a ăsă punea o mare importanță la cooperarea Engleză, și dorea mai cu seamă ca guvernul Maiestății Sale se înțelegă care fusese principiul acțiunii săle.“

Acăstă este destul de clar, ni se pare, pentru a ne dispensa de ori-ce comentariu. Vom reveni asupra acestei cestiuni în numărul nostru viitor ; pot că până atunci organele guvernului se vor decide a ne responde.

DIN AFARA

«Agenția Havas» comunică telegrama următoare :

Constantinopole 20 August seara. (Isvor oficial) Tăcerea guvernului a supra evenimentelor întâmpilate de currend în Herzegovina trebuie atribuită lipsit faptelor importante. Noutățile publicate de diarele Europene sunt esagerate și lipsite de fundamente. În adevăr, în urma nesuccesului conciliator al comisiunilor trămisse, pe la mijlocul lui Iuliu, pe lângă insurgenți de la Nevesinje, forța armată a intervenit și insurgenții au fost împriștați. Dér în urmă căteva bande, compuse de Dalmaș și de Muntenegreni, străbătând frunțarile au reunit pe insurgenți și au dat un nou sbor rescocet, care se întinse.

Guvernul având în acele momente trupe ne-suficiente în Herzegovina, s'a decis să aștepte, înainte de a relua ofensiva, sosirea de ajutare în destulă pentru ca să nu incureze pe insurgenți puindu-i în poziție de a reparta ore-care avantajii asupra trupelor inferioare în număr. El a voit să pună frâu și să năbușească insurecția cu căt s'ar putea mai puțină versare de sânge prin mare desfășurare de forție.

Primele bataliuni trămisse de la Constantinopole au desbărcat lună la Kleek. Trupele trămisse din Bosnia au sosit deja, și când cele din Varna le vor ajunge, guvernul va avea doar-deci și cinci de bataliuni, său 18,000 oameni, în Herzegovina. În adestare, ordin a fost trămis lui Dervisch-Paşa, guvernatorul general al Bosniei, de a lăua imediat ofensiva.

De mână chiar, guvernul va publica prin buletine noutăți despre insurecție.

Mișcarea insurecțională, în partea despre Banjaluka și Gradiska a fost pre mult esagerată. Căteva indivizi, străini acestui district, au voit să provoce o rădicare, dără nu au reușit.

Comunicațiunile telegrafice cu Grădina sunt restabile.

In cea ce privesc demarșele puterilor menționate în telegrama de ieri, ele au avut un scop cu totul amicale.

Puterile străine doreau să aibă mijloace de a comunica cu mai multă facilitate cu insurenții, spre a-i asigura ca nu așteptă nimic de la guvernele străine, și că ei trebuie să se supună ordinelor guvernului imperial.

Sublima-Poarta nu a respuns încă acestei demarșe.

Jurnalele publică o comunicație oficială prin care se desminte sgomotul că insurenții vor primi ajutor din Serbia și Muntenegru.

Pelerinajul ultramontanilor germani la Londra este hotărît într'un mod definitiv. Dintre comunicăriile adresate de către comitele Stolberg organului acestei partide la Berlin, Germania, rezultă că organizatorul acestui pelerinaj, ales ca punct al întunirii miliei lor, teritoriul belgian. La 7 Septembrie în orașul Mons se vor forma bataliunile destinate a săvârși acăstă nouă și ridiculă invasiune a Franciei.

Germania naționale și liberale se pregătesc și dînsa a protesta, mai din naivitate, în contra priimirei care va putea să se facă în Franța acestei caravane, care are de scop să celebreze cu mai mare solemnitate aniversarea bătăliei de la Sedan.

De aci nu poate resulta evident de cătă nuoi inamicitii între aceste două țări. Atenționarea guvernului francez ar fi bine să fie atrasă în acăstă parte. Dér însufădat cum este de ideile ultramontane, îndrasni-va el să amușescă cu desăvârsirea pasiunea clericale spre a audii numai interesele superioare ale Franciei? Vom vedea în curând.

Noutatea că regele Ludovic de Bavaria nu a amânat, cu ocazia morții unchiului său, revista militară care avea să facă la Munich pentru prima oară după evenimentele de la 1870 și 71, a produs ore care sensație în Germania, și mai cu seamă la Berlin. Presa liberală a acestui oraș vede cu o ciudă rău ascunsă pe jumele rege luând în serios datorile săle de șef al armatei. Si dacă ar fi astfel, ea este care a dorit acăsta. Sub pretextul că Bavaria este clericală, ea a mers cu curagiul penei a discutat eventualitatea punerii sub tutela a acestei țări. La Munich, chiar în certurile favorabile unității germane, acest limbagiu a provocat nemulțămiri și se consideră resoluțunea regelui Ludovic, care depășește în adever peste gusturile și obiceiurile sale, ca un respuns fără oportun arăganții acelora care căuta să atingă demnitatea coronei și independenței ţării săle.

O telegramă din Bourg-Madame, cu data de 21 August, arată că descuragarea a început să coprindă pe apărătorii de la Seo d'Urgel. Trei deci și nouă de tunuri carlăști, deșertându-și posturile, s-ar fi prezentat lui Martinez Campos spre ași face sumisiunea. Bandele lui Dorregaray, urmărite de brigada Casola, s-ar fi slabind asemenea prin neșncetatele deserționiști.

DIVERSE

Povestirile părintesci date deputaților guvernamentală. — Nu este de stătul numai ca un deputat guvernamental să fie jurat mai dinainte guvernului actual credință orbă, supunere deplină la toate voințele și chiar la capriciole lui, pentru ca prefectii, sub-prefecții, primarii, polițiștii și totă drôia agenților de tot felul, fiind cu sabia la cingătoare fiind cu bîta în mâna, să lupte pînă la sânge pentru ca să facă urna electorale să îngâne numele d-séle.

De la ceea-ce se numește chișinău, mai cu seamă, începe datoria, datoria impunînd conduite deputatului în Cameră și afară din Cameră, acțiunilor și chiar vorbelor, fiind scrisă, fiind nescrisă, în toate împregiurările vieții. Altintrelea la ce neajuns mare să se respune! Va fi nevoie să părăsească titlul de «deputat», titlu atât de dulce sunător urechilor sele, plin de atâta satișație și de atâta bilșugur! Căci într-o bună dimineață ce se va întâmpla? Acel sincer și blagoslovit bărbat, care se numește Dr. Catargiu, primul ministru, sprijinul și speranța lui, se va rădica la tribuna Camerei, și cu acea persuasivă eloțință, cu acel petrunător accent ce este atât de cunoscut, va anatematisa pe nenorocitul însfângător al regulei, și va declara șters din rândurile fericitorilor care să bucură de strălucirea feței săle în raiul neturburat «ordine»; și amar pe urmă.

Etă pentru ce dăm aceste bine-vîntore povești.

D. X., un înfocat deputat guvernamental, avea și el, ca cel al alti muritori, interesele săle I se promitea, la moșia, esecutarea riguroasă a tocmaiilor numite agricole, la minister, alegerea de orice fel de întreprinderi publice; prefectul mergea cu bunele servicii pene chiar a însigură de câștigarea proceselor săle de la justiție. În timpurile de acum, ce orizont mai fericit pentru un om de «ordine»? Totuși d. X. trebuia să apară înaintea tribunalului județului său ca să susțină un proces ce intentase unor moșneni său răduși pentru hotărnicie.

Deputatul nostru, de și învețat și desșepțat ca orice ființă luminată de solele guvernamental, totuși avu trebuință de un advocat. Si, cum nu vrea să cabulipă săescă a face pe magistrații tribunalului să se place dinaintea feței săle impuțore și boeresc, trebui să dea o procură advocatului care avea să se înfățișeze în locul său.

O procură nu e lucru mare pentru cine scie să o facă și să întălegă coresponderea. Dar într-însa căte cuvinte îngroditore și miroșind a erbă de pușcă! Deputatul avea ore care încredere în advocatul său. Numai astfel să poată explica usurința — neertă de altintrearea — cu care, fără cea mai mică observație, trecu peste frasile: „Domnul aducăt are de la mine dreptul de a face contestații, oposiție...etc., și subscrise procură.

Ce se poate face în țara acăstă, de la cel mai mare penă la cel mai mic lucru, de la bine penă la rău, fără să fie legalizat? Procura prin urmare fu dusă la poliție, pentru că acăstă autoritate, atât de demnă de creștin, să certifice că subscrisarea este într-adever a celui că a făcut-o. Dar, o! neadormită supraveghetore! cum îți arunci ochii la coprinsul procurii?

Agerul și șicusitul poliță vede cuvintele: contestații, oposiție. O justă indignație încoprește brava inimă. Un moment fu în care zelul și devotamentul către stăpînire era căt păcii să-l împinge la rupe blestemătoarea procură și a trimite pe sub scriitorul ei la grosul unde cei cu oponție priimesc sărutarea crunului. Dar augusta față a deputatului, din norocire, împuse, și cu mâna tremurătoare dede cuvenita legalisare.

Imediat însă neobositul poliță alergă la prefect, reprezentantul guvernului congediază pe toti „conservatorii“ care își numește „ordine“ cerea ajutorul mânăselor puternice și ascultă palpitând povestirea credinciosului său agent.

— Si ai văzut cu ochii tei (nu uită că era un boer care vorbia unuicociu) să se schițează învingătoare contestații, oponția? Întrupse dominat de o sacră mânia intelligentului prefect.

— Să trăiști, d-le prefect, am văzut chiar cu ochii mei, și decă nu era deputatul făcut chiar de noi, îl arătam eu ce poate și scie să facă poliția guvernului....

— Ai făcut rău de te-ai stăpânit cu un asemenea trădător.... Ah! X., dai dreptul advocatului d-te ca în locuții să facă contestații și oponții... Stați că îl arăt eu cu cine ai a-face...

Si imediat capabilul prefect trimite la telegraf să ceară ministrului său o întrevorbire urgentă și de cea mai mare importanță. Pe de altă parte din ordinul său polițial aduce sus pe nenorocitul deputat.

Nu mai descriem teribila scenă petrecută în salonul prefectului. D. X. se crede perdut cu desevârșire. Dar jura mintele și lacrimile săle convinseră în fine pe înfuriatul prefect că manoperele frauduloase ale advocatului fuseseră cauza acestei cu atât de rele consciințe îngălăciuni.

Deputatul și prefectul jurără din nou răsboiu de morte oponțui. Dér cum în incendiatoarea procură se găsi că un fel de răsunet al conspirației și comploturilor roșilor, polițial priim nou ordine. Atât de turburați erau și prefectul și deputatul de monstruoasa provocăriune din procura advocatului roșu, că aproape fură se declare județul în stare de asediu, decă le ar fi venit la în de mînă argumente ca aceleia în virtutea căror guvernul vrea să oprescă întrunirile de la «Alegatorul liber».

Destul că spația prefectului se potoli.

Advocatul înapoia procura care fusă.

Si încă un punt negru dispărut de pe orizontul administrației aceluia județ.

In Parlamentul prusian, un domn vorbise mult de economie și disese că se poate judeca de curățenia unei țări prin cantitatea săpunului ce consumă; plecând de aci, el se întinsese mult asupra curățeniei. D. de B. observă că acest entuziasmat al curățeniei și al săpunului purta o cămașă murdară. Când dar se scoboră de la tribună d. A. d. de B. se apropia de dênsul și disese: «Mă rog, domnul meu, aveți complesență să-mi spuneti cine părăsește rufe de vostă cele curate? — Amantul spălătoresc, domnul meu!». D. de B. era acusat de opinione publică că ar avea relații intime cu spălătoarea sa.

Ca să putem pronunța numele d. Hrística a trebuit să facem dintr-însul Rașca.

Ce ar dice Români de acă: Prz-z-neznacka. Ultima literă este articolul. Drama care părăsește acest nume trebuie să fie foarte fericită că limba polonă posedă un articol căci altintrelea nu ar putea să pronunțe chiar ea numele său.

Un Vienes, trecând la Colonia, și vădând rîul cel mare care trece păcoalo: — Dar ce mare e Dunărea aci! — Dar nu e Dunărea, e Rhinul. — Așa însumită vădă aci, răspunse Vienesul; noi la Viena, îl numim Dunăre!

Prusia, ca să eternize memoria succesorilor săle de la 66 și 70-71, a făcut un monument în Berlin în care se vede o imensă, dar foarte neartistică statuă a Germaniei. Un artist, întrebăt pentru ce este statuă nu este în corespondință cu măsurile restul monumentului, răspunse. «Germania e o fată prea castă pentru a fi în corespondință cu cinea.

Când s-a făcut la noi primul drum de fer, tinerii stații de lăzări să se miră, neștiind prin ce putere se mișcă. Unul susținea că nu se poate făra cai; întemeplarea voia ca, în trenul la care se uita, să fie căciăva ca în vagonul animalelor. — V'am dis că trebuie cai? Nu mă credă! disă el atunci triomfând.

Un altul explică astfel unuicamarad al său ce este carul de foc: «Sunt nisice cutii ca nisice odă: se bagă acolo și o butie cu foc; face fiș! fiș! și fugă căndunica.»

O fată era acușată de infanticid, dar nu erau probe. O lăzări dar liberă, fără a o pune sub acuzație. Un agent al poliției se duse dupe dênsa și disese: „Ei, acum că ai scăpat, spune mi și mie ce era, fată său băiat? — Băiat“, răspunse nenorocita, trădându-se singură!

Ce aplicație s-ar putea face astăzi de aceste versuri, care sunt scrise de mai mult de două deci de ani:

Blagoșvită țară a vechilor străbunilor! Căută-ai în mână a cătorăva nebuni!

Un om săracit de tirania ce reglează desfășura în țara din care era, ne mai știind în fine la ce ajutor să alege, chemă pe dracu. Dracu sosi. „Te voi face avut, și disă, el, dar tu ce-mi dai? — Sufletul meu, nu-mi vine să îl dau, dar îl dau, dacă vrei, pe cea dântăi ființă care va intra în coliba mea. — Priimesc“, disă dracul, și se puse la pândă. — În aceeași zi regale eșise la vînătore, și, osenie, vră să intre în acea colibă să bea pucină apă. Cum șătă trece pragul, dracul îl înăță, și tinerul scăpă astfel țara sea de acest tiran.

Dăm avis poporelor tiranisate că dracul primește și chiar pe regii tirani.

MARELE OTEL „PATRIA”

Situat în partea cea mai frecuentată a Bucureștilor, în strada Patria, lângă Piața Centrală, fiind din nou restaurat și mobilat cu mobile de tot nou și foarte elegante în condițiunea celor d'ântâi oteluri din Europa, sa deschis la 15/27 Iuliu corent.

Cinci-deci de camere sunt puse la dispoziție de către voiajorii cu preciuri foarte moderate. O restaurație de vîră este deschisă pe o vastă terasă, de unde se desfășoară vizitorilor falnică privire a întregului București. Mâncăruri și băuturi alese se vor servi cu prețuri foarte reduse.

Un cafeu splendid decorat în strada Patria se află la dispoziție de către vizitorii.

Acest otel are un avantaj foarte mare asupra celor-alte oteli din centrul: un grajd de patru-deci cai și două sio-

prone se oferă de către voiajorii care vin cu trăsurile și caii de călătorie.

Sub-semnatul, vechiul antreprenor de otel cu o îndelungată practică: este convins că va mulțumi pe toți d-nii voiajorii și vizitorii, spre a merita confianța de care s'a bucurat în trecut.

I. MARINESCU

BIBLIOGRAFIA

A apărut de sub presă:

ESPLICATIUNEA TEORETICA SI PRACTICA

CODICELUI DE PROCEDURA CIVILE

Conținând comentariul complet al tuturor articulelor din cod, soluțiunea cuestionelor controversate și indicațiunea

și a Curții de Casăjudecă din Franța și România

DE

I. G. SANDULESCU-NANOVÉNU

Advocat, licențiat în drept, fost Președinte la Tribunalul Comercial și actual Procuror pe lângă Curtea de

Apel din București.

Un frumos volum în 8°, coprinzând 55 cărți (870 pagini). — Pretul: 12 lei și 75 bani.

Se află depuse spre vîndare la librăria C. IONITIU & Comp. strada Lipscani; — La Tipografia Curții,

Pasagiul Român și la autor.

DD. de prin districte se vor adresa prin scrisori francate la autor, Pasagiul Român, scara V, cameră 6.

Costul se poate trămite prin mandate postale.

DE ÎNCHIRIAT chiar de acum, în strada Dîmnei № 13, etajul de sus compus din 4 camere foarte spațioase, jos doar camere, cuhnie, alte doar odăi, grajd de 12 cai, sopron de 4 trăsuri, și odăe pentru portar. — A se adresa chiar în acele case dela 8 la 12 ore dimineață.

DOCTORUL „BALLY”

de la facultatea din Paris, se ocupă special cu toate maladie sistemului nervos: așa Alienării Mentale, Hypocondrie, Melancolie, Epilepsie, Hysterie, Convulsioni, Neuralgia și Paralizii de tot felul etc. etc.

Consultării în toate gilele dimineață de la 11—1 și după amiajă de la 4—6, Calea Șerban-Vodă, (Podul Beliceului) № 48 12—11.

UN TÈNER absolvent al facultății de litere și filosofie din București se oferă a face lecții séu meditații pentru limbele latina și franceză în pensiunea particulară séu în familii.

A se adresa la administrația acestui diar.

Mărci postale pentru Colecție vinde și schimbă cu prețuri foarte concurență Jacques Wortmann

calea Mosilor № 270

Institutul privat de comerț și finanțe.

Avem onore să anunțăm deschiderea acestui institut de la 15 Septembrie viitor.

Cursurile vor fi predăte, cu o tendință pur comercială și financiară, de următoarele persoane, care compun corpul didactic și deci și a depune în acțiune toate forțele de care dispun.

Sciințele matematice și fizice de d. Dimitrie Petrescu, profesor la Universitate.

Economia politică, dreptul comercial și administrativ de d. G. Petrescu, avocat și vechiul profesor de drept.

Istoria, geografia și limba română de d. Angel Dumitrescu, absolvent al facultății de litere, profesor la liceul St. Sava, la școala normală a soc. p. înv. pop. român; premiat al societății academice, etc.

Comptabilitatea și cursul mărfurilor de d. Th. Ștefănescu, vechiul profesor de științele comerciale.

Limba franceză de d. Laurian, doctor în litere, profesor de filosofie la liceul St. Sava; premiat al societății academice, etc.

Limba germană de d. Roneti Roman, filolog, vechiul elev al Universității și al Academiei de philologie modernă din Berlin, profesor la institutul d. Ureche.

Limba engleză de d. L. Lacroix; bacalaureat în litere, profesor de literatura franceză la liceul M. Bassarab.

Limba italiană de d. Josef Curatolo, vechiul profesor de limba italiana. — Caligrafie și desen de d. B. Ștefănescu, profesor la liceul St. Sava.

Elevii regulat se divid în două categorii: Externi cu plata anuală de 400 lei și Interni care vor plăti 1000 lei plus plata esternatului.

Inscrierea se face la domiciliul unuia din subsemnături, strada Armenescă № 10, vis-à-vis de biserică cu acest nume, de la orele 8—10 a. m. și 6—8 p. m., asemenea se poate cere orice informații relative la acest institut.

In acest prim an, numărul elevilor este limitat la 50 externi și 20 interni.

Cursul întreg este de 3 ani. Elevii care nu au de către 4 clase primare sunt admisi în clasa preparatorie și daci în anul I.

Administrator: Dimitrie Petrescu, Theodor Ștefănescu.

BIBLIOGRAFIE

A apărut de sub presă în editura Librariei G. Karjan din Ploiești

Extract din Istoria Românilor, ediția II de B. Dragosescu.

Aritmetică Elementară, ediția III de N. Crapelénu.

Stil Epistolar de I. Romanescu.

Școala Primară și Conductorul ei de I. P. Eliad.

Cultura Viilor, ediția II.

Elemente de Pedagogie și Metodologia, ediția III.

Encyclopædia Comercială, Comer-

ciul cu Operatinile lui de Paul Pa-

Eliad.

Se află de vîndare la toate Libra-

riele.

D-niț COMERSANTI sunt înștiințați ca la 30 AUGUST CORENT are loc băile anual la moșia Pășcani, județul Ilfov, Plasa Zmagovului, 2 ore departe de Capitală.

Ion Dendrino, avocat domicielor sălii strada Salcielor № 21.